

28.8.2014

Siipikarjan Gumboro – rokotussuositus taudinpurkaustilanteessa

Rokote	Elävä GUMBORO	Tapettu GUMBORO
	1. rokotus 2-8 vkon iässä, tehoste tarvittaessa	16-20 vko:n iässä. (viim. 3-4 vkoa ennen muninnan alkua)
Munantuotanto		
Isovanhemmat	X	X
Vanhemmat	X	X
Tuotanto	X*	
Broilerit		
Isovanhemmat	X	X
Vanhemmat	X	X
Tuotanto	(X)**	

X* Rokotus 3-5 viikon iässä

(X)** Tarvittaessa 10-14 vuorokauden iässä teurastamon terveydenhuoltoeläinlääkärinä konsultoiden

Rokotusten väliksi suositellaan 4 viikkoa, välin on aina oltava vähintään 2 viikkoa.

Gumboro-rokotussuositus akuutissa taudinpurkaustilanteessa (käytössä vuonna 2014):

- Emot rokotetaan huolellisesti ohjeita noudattaen, jotta suojaavia vasta-aineita siirtyy munan välityksellä poikasille. Emolinnut rokotetaan 3-8 viikon iässä elävällä juomavedessä annettavalla rokotteella ja 16-20 viikon iässä tapetulla injisoitavalla rokotteella. Tarkoituksena on suojata emolintuja kasvatuskaudella ja antaa kuoriutuville poikasille mahdollisimman korkea ja tasainen suoja. Poikasten suoja riittää yleensä noin 2 - 3 viikon ikään asti.
 - Nuorikkokasvattamoon tuodaan vain asianmukaisesti rokotettujen emojen jälkeläisiä.
- Tuotantopolven munintakananpoikaset rokotetaan kasvattamossa emolta saatujen suojaavien vasta-aineiden loppuessa (n. 3-5 viikon iässä). Elävä rokote annetaan juomavedessä kasvatuskaudella. Jos poikaset rokotetaan jo 2-3 viikon iässä, niillä saattaa olla vielä emolta saatuja vasta-aineita. Tällöin ne kannattaa rokottaa vielä parin viikon kuluttua toisen kerran, jotta kaikki linnut saavat suojan.
 - Munintakanalaan siirretään vain rokotettuja lintuja, joiden vasta-ainetaso on tutkimuksin todettu riittäväksi. Immunitetin muodostuminen kestää n. 2 viikkoa rokotuksesta.
- Nuorikkojen rokotusohjelmaa muokataan tarpeen vaatiessa. Broilerien rokotuksesta päätetään tapauskohtaisesti erikseen teurastamon terveydenhuoltoeläinlääkärinä konsultoiden.

Rokotteiden käyttö ja luovutus 1.12.2014

Maa- ja metsätalousministeriön asetus nro 17/2014

LIITE 3. Lääkkeiden luovutus

Luku 4. Lääkkeiden luovutus turkiseläinten, viljeltyjen kalojen tai siipikarjan omistajalle tai haltijalle

Lääkkeiden luovutus siipikarjan omistajalle tai haltijalle (yhteenveto)

1. Eläinlääkäri saa luovuttaa lääkitsemislain 17 §:ssä* säädetyt mukaisesti siipikarjan omistajalle tai haltijalle eläinrokotteita näille eläimille käytettäväksi, jos eläinten pitopaikassa rokotetaan kerralla suuria määriä eläimiä. Liitteen 3 luvun 3 kohdasta 3 poiketen eläinlääkäri saa luovuttaa siipikarjan rokotuksia varten myös eläviä viruskantoja sisältäviä eläinrokotteita.
2. Ehtona tämän luvun tarkoittamalle lääkkeiden luovutukselle on, että
 - eläinlääkäri käy siipikarjan pitopaikassa vähintään kaksi kertaa vuodessa;
Huom! tarkoittaa rokotteita luovuttavaa eläinlääkäriä
 - eläinlääkäri laatii siipikarjan pitopaikalle kirjallisen rokotussuunnitelman;
 - eläinten omistajalla tai haltijalla on lääkkeiden säilytykseen soveltuvat tilat;
 - eläinten omistajalla tai haltijalla on riittävät tiedot ja kyvyt eläinten rokottamiseen ja rokotteen käsittelyyn;
 - eläinten omistaja tai haltija pitää kirjaa saamistaan ja käyttämistään lääkkeistä ja eläinlääkäri tarkistaa tämän kirjanpidon eläinten pitopaikassa käydessään.

***Laki eläinten lääkitsemisestä (387/2014) 17 §: Muu lääkkeiden luovutus**

Edellä 15 ja 16 §:ssä säädetyistä poiketen eläinten pitopaikan eläinlääkintähuollosta pääasiallisesti vastaava eläinlääkäri saa luovuttaa turkiseläinten, kalojen ja siipikarjan omistajalle tai haltijalle näille eläimille annettavaksi immunologisia eläinlääkevalmisteita sairauden ennaltaehkäisemistä varten. Lisäksi eläinlääkäri saa luovuttaa lääkkeitä turkiseläinten omistajalle tai haltijalle näiden eläinten sairauksien tai niiden oireiden hoidon varalle. Edellytyksenä luovutukselle on, että eläinlääkäri käy tarkastamassa eläinten terveydentilan säännöllisesti, laatii terveydenhuoltosuunnitelman ja suunnitelman immunologisten ja muiden eläinlääkevalmisteiden käytöstä eläinten pitopaikassa sekä varmistuu siitä, että eläimen omistajalla tai haltijalla on riittävät taidot ja kyvyt tunnistaa lääkitystarpeet, käsitellä lääkkeitä ja antaa lääkkeet eläimelle.

Asetus tuotantoeläinten lääkityksestä pidettävästä kirjanpidosta (MMM 21/14) 1.12.2014:

Tuotantoeläimelle annettuja lääkkeitä ja lääkerehuja koskevaan kirjanpitoon kirjattavat tiedot

Eläimen omistajan tai haltijan on merkittävä pitämäänsä kirjanpitoon kaikki eläinlääkäriin, omistajan tai haltijan itsensä tai muun henkilön tuotantoeläimelle antamat lääkkeet. Myös tuotantoeläimelle annetut lääkerehut on merkittävä kirjanpitoon.

Kirjanpidosta on lääkityksen osalta käytävä ilmi ainakin seuraavat tiedot:

1. eläimen tai eläinryhmän tunnistustiedot;
2. lääkityksen antopäivämäärät;
3. lääkityksen aloittaja (eläinlääkäri, eläimen omistaja tai haltija tai näiden valtuuttama henkilö)
4. lääkkeen tai lääkerehun käyttöaihe;
5. lääkkeen nimi;
6. lääkkeen tai lääkerehun määrä;
7. lääkkeelle tai lääkerehulle määrätty varoaika; sekä
8. lääkkeen tai lääkerehun myyjä.

Eläimen omistajan tai haltijan on säilytettävä kirjanpidon yhteydessä eläinlääkäriin reseptit ja kirjalliset selvitykset lääkkeen tai lääkerehun luovutuksesta sekä eläinlääkäriltä, apteekista tai lääkerehun luovuttajalta saamansa muut tositteet lääkkeiden tai lääkerehujen myynnistä tai muusta luovutuksesta. Eläinlääkäriin nimen asemasta kirjanpitoon voidaan merkitä eläinlääkäriin tunnusnumero.

Tiedot lääkityksistä on merkittävä kirjanpitoon mahdollisimman pian lääkkeiden tai lääkerehun annon jälkeen. Kirjanpitoa on pidettävä siten, että tiedot kunkin eläimen tai eläinryhmän kaikista lääkityksistä voidaan saada helposti selville koko kirjanpidon säilyttämisajalta.